

ה. ב-3.2 הודיע הלל לגבעתי וקרתי:

"איני מסתפק בחקירה ובמסקנותיה. שיפוט מסוג זה אינו בסמכות מפ' החטיבה. אני מטיל על החבר יוסף לערוך מיד חקירה מדוקדקת במסבות המקרה המהיר. על יסוד חקירתו ייערך משפט אשר ימצה את הדין ויביא האשמים על ענשם. חובתנו להגנת חיי אדם, לכבוד הכנסת ולמצפוננו מחייבים ליקוב את הדין. על יסוד חקירת יוסף ק. אוציא מסקנותי בדבר שטת החקירה והמשפט, שנהגו בה מפקדי הכנסת לגבי האשמים ברצח".

מ ס ק נ ו ת :

- א. יוסף נדרש לסיים את חקירתו;
- ב. הלל נדרש: א. לדאוג לקיום המשפט, ב. להוצאת המסקנות לאחר המשפט.

הערה: אין זהות מספיקה בתאור העובדות בין המכתב של השי ובין מכתבו של קריתי.

2. א. במכתבו של דוד לאמתי מ-4.2 נאמר:
" לפני כשבועים נעצר בת"א סודני, נחקר. לא הועלו האשמות כל שהן. הוצא להורג בפקודת קריתי"
- ב. איסור הודיע לי שאיש סי בתל אביב יעץ לקריתי לא להוציא את הסודני להורג.
- ג. יוסף - איש השי בתל אביב אישר בשיחה אתי שהוא לא יעץ להוציא את הסודני להורג.
- ד. קריתי מסר לי - שלאחר שהסודני נחקר היה חשש בפני הבולשת, ביחוד שאפשר היה לחשוב שאנגלים הביאו אותו לתל אביב.

מ ס ק נ ה :

על הלל לנזוף בקריתי בקשר עם המקרה הזה, אשר בו לא היה
לא רק שלא קוים משפט, אלא נשמעה התנגדות לפסק דין-מות
מצד המוסד הממונה על החקירה.

3. א. במכתבו של דוד נאמר:

" פולני נוצרי שנעצר בת"א, בשדרות הקה"ל, נחקר. החקירה
החקירה העלתה, כי הוא איש העולם התחתון, עסק בגניבות כגיל
צעיר. היה חשד שאינו שפוי בדעתו. הוצא להורג".

ב. לפי דברי איסר - הפולני הזה נחקר תוך ענויים.

ג. לפי דברי קריתי ויוסף - הוברר בחקירה שהיה לו בחוץ לארץ
קשר עם הגרמנים.

מ ס ק נ ה :

על הלל להודיע לקריתי שבמקרה זה היתה הכרחית פרוצדורה
משפטית - בעיקר שלא ברור אם היה חומר אשמה מספיק לפסק-
דין של מוות.

4. א. במכתבו של דוד נאמר:

" פולני נוצרי ופולני אוקראיני נעצרו ע"י "אגד" בירושלים,
משלא יכלו להסביר את טעם נוכחותם שם. נחקרו. לא הועלו
האשמות. הוצאו להורג בפקודת עציוני".

ב. בביאור אשר ניתן לי ע"י עציוני ובמכתב של יבנה לרוד, מיום

5.1, נמסר תיאור אחר: "נתעורר חשד שהם בולשים אחרי ההכנות

ליציאת השיירה לת"א". אצל אחד מהם, וילהלם פתק, נמצאה

"תעודה מס' 2: מכתב מאת הד"ר מהרי הוסייני, הממליץ עליו בתור

גרמני נאצי; תעודת מות של אמו מברלין, המוכיחה גם היא כי

הוא גרמני. תעודה מס' 4: פתקה לשומרי שערי המשטרה ביפו עם רשות כניסה. 5. כרטיס בקור של ג'ורג' מרנץ... 7. רשיון בקור באיזור מבוצר א' אצל נילסון, אשר את זהותו לא הצלחנו לברר עד עכשיו". אצל השני, וסיל איבנצ'וק, נמצאה "תעודה מס' 10 - רשיון כניסה לאזור מבוצר א' אצל נילסון, המוכיח שהברותו אל פתק אינה מקריח". "שניהם לא יכלו להוכיח את סיבת המצאותם ב"אגד".

ג. בשיחה הביע איסור ספק לגבי דיוק ההגדרה, "מכתב... הממליץ עליו כעל גרמני נאצי".

מ ס ק נ ה :

על הלל להודיע לעציוני - שבמקרה זה היה הכרחי, למרות החשד החמור, לפחות לגבי אחד מהנתבעים, למנות בית דין על מנת לדון באופן מוסמך בשאלת פסק דין מוות.

הערה: אני מציפן את חוסר התאום בתאור העובדות בין מכתב השי מירושלים לבין התיאור אשר ניתן במכתבו של דוד.

5. א. במכתבו של דוד נאמר:
- "פולני נוצרי אחד נעצר בי-ם. "אשמתו" היחידה היתה שהובילו אותו באופן בלתי זהיר למקום החקירה והיה השש שידע להצביע על הכתובת. הוצא להורג".
- ב. עציוני הודיע לנו שפסק דין ניתן בהעדרו - ע"י רודי.
- ג. במכתב השי מירושלים מ-13.1, כתוב בענין זה בין היתר:
- " לפי ידיעות קודמות גרבוסקי הגר בעין כרם... הגו מדריך כנופיות... יש נגדו פקודת גירוש מהארץ. מזמן - גנב ידוע. לפי השמועות - עובד בבולשת. מסיבות מאסרו והעברתו למעצר

ע"י אנשי החבל היו בלתי מוצלחות ביותר, בצלל היות והוא נעצר עם עוד שנים... ששוחררו לאחר חקירה קצרה... והיתה סכנה שהמשטרה תחפש אחרי גובוסקי. על כן הועבר בהפזה למקום אחר ולא קשרו את עיניו. מסבות הקשורות בסכנת גלויים על ידו, באם ישוחרר, וכן על יסוד החומר שהבאנו לידיעת מ'מ הממ"ז שם, הוחלט לחסלו".

מ ס ק נ ה :

על הלל להודיע לרודי - שלמרות החשד החמור - צריך היה גם במקרה זה לדאוג לכנוס דחוף של בית דין, על מנת לקבל החלטה מוסמכת בשאלת פסק הדין.

הערה: גם במקרה זה ישנו חוסר תיאום בתיאור העובדות בין הדו"ח של השי מירושלים ובין המכתב של דוד לאמתי.

6. א. בדו"ח של דוד נמסר: "נהג טקסי ערבי מטבריה נחטף ע"י יחידת פלמ"ח, יחד עם מכוניתו. הומת. המכונית משמשת את החטיבה בת"א".
- ב. בשיחה הוסיף איסר, שלנהג הערבי היו קשרים מסחריים עם יהודים.
- ג. בחשובת המועצה להלל מ-4.2, ובשיחה בעל פה עם סאשה, נמסר הביאור הבא: יחידת מסתערבים שכרה טקסי ערבי מטבריה על מנת לחטוף את מכוניתו לצרכי פעולות המסתערבים. כוונתם היתה לכבול את ידיו ורגליו, להניחו בצד הכביש ולהסתלק. עם המכונית. בדרך הנסיעה הראה להם הערבי מכתב המלצה מ"הועדה הלאומית" על תפקידו בכנופיות, וכן סופר להם שלפני שבוע ערך סיור בשכונה התפוסה ע"י היהודים, ואף הראה על המכונית של הגדוד הרביעי, שעברה על ידם ואמר שאת המכונית הזאת ראה בשרונה. (אכן, מכונית זו בסיסה בשרונה) החוליה רצתה לקחתו בשבי לשם חקירה - אולם הוא התנגד בכח, פתח את הדלת ורצה לקפוץ ואנשינו נאלצו לחסלו. המכונית משמשת את המסתערבים.

ד. בשיחה נוספת עם איסר - הוא הודיע לנו שהוא קבל את התעודות של הערבי, אבל לא קבל "מכתב המלצה מהועדה הלאומית על תפקידו בכנופיות".

ה. במכתב של שי מ-31.1 מסופר על אותו המקרה:
"הם חספו נהג טקסי בטבריה עם מכוניתו. בדרך הזריקוהו זריקות מורפיום, אך הזריקות לא פעלו... הכניסוהו לארגז שמאחור, אך הוא החל לדפוק ואז נאלצו, במעלה ההר, לירות בו 3 יריות".

מ ס ק נ ה :

סאשה חייב לערוך חקירה נוספת: א. למה דוקא לקחו לצרכי המסתערבים מכונית של נהג זה; ב. מדוע לא נמסרה לשי התעודה על תפקידו בכנופיות; ג. מה היו מסיבות הריגתו של האיש. - עליו להודיע מסקנותיו לאחר החקירה הנוספת.

הערה א': חוסר תיאום בתאור העובדות בין השי והמועצה

הערה ב': אני מפנה את תשומת לבו של הלל לעצם בעיית החרמת המכוניות הערביות ולצורך לקבוע כללים מדוקדקים בשטח זה.

7. א. "נהג המכונית שנשדדה (6490) שמו יוסף פח, גרם בת"א להתנגשות, שבמקרה נגרמה ללא אבידה בנפש. הוא ברח מבלי לבדוק מה קרה ומהיחידה פנו לשי בבקשת עזרה לטשטש את העניין".

ב. תשובת המועצה: "הנהג הכתלק מחשש להסתבכות במסורה והראיה לכך, שמפקד יחידתו פנה לשי בבקשה לטשטש את העניין (כנהוג במקרים כאלה)".

מ ס ק נ ה :

הסברת המועצה היא מספקת.

8. א. "מקופת מטה החטיבה בנגב נגנבו 500 לא"י והועלמו קבלות על ככום נוסף בגובה זה. נראה שהחקירה התנהלה מתוך רצון להשתיק את העניין" - (מתוך מכתבו של דוד)
- ב. ק. שי הדרום ספר שעל הגניבה נודע לו במקרה. הדבר קרה במטה הגדוד בניר-עם. ידוע לו שהאחראי לקופה פוטר מהתפקיד. המטה היה בתנאי דירה קשים. הייתה שם חנועה גדולה של אנשים. יש לו רושם שנפל חשד גם על קצין התחבורה (שמואל).
- ג. במכתב המועצה אל הלל ב-6.2 נאמר:
- " אין זה נכון שהחקירה התנהלה מתוך רצון להשתיק את העניין. ביום 31.12, במכתב מס' 53/47, הודענו לקופה על המקרה. החקירה התנהלה ע"י ז'ק אישית והאחראי לשמירת הכסף נענש. הודעה על מסקנות החקירה נשלחה לקופה במכתב שני מיום 5.2.48, מס' 253/48.
- ד. טאשה הסביר לי שהאחראי לקופה (מוטיק) הודח מהתפקיד בגלל רשלנות בשמירת הקופה, אבל אין נגדו כל חשש. אשר לשמואל - היה נגדו בשעתו משפט בעניין סכום כסף מכויס, אבל הוא זוכה. את השאלה בכללה חקר באופן מפורט ז'ק.
- ה. ז'ק: מוטיק השאיר לשעוה מספר את הקופה בלי השגחה. על פי רוב היה - בצאתו - מבקש להשגיח על הקופה. לא יכול להיות כל חשד נגד מוטיק. אין לפקפק בישרו. החקירה במקום היתה קשה לרגל התנאים הקשים אשר היו אז בשכון המטה. בכל זאת הודח מוטיק מהתפקיד. אשר לשמואל - דאגו שלא יקבל תפקידים משקיים-כספיים. חסרות קבלות ל-600 לא"י לערך. הודיע בזמן לגזברות.
- ו. ברוך: מאשר את קבלת ההודעה מהפלמ"ח. העביר אותה לרמ"א.

ז. נחום (שוחחתי אתו בניר-עם): תנאי שכון המכה היו קשים. היו נכנסים ויוצאים נהגים שבאו לבקש בנוזין. חסדו באחד הנהגים (עוזי), אבל לא נמצאה נקודת אחיזה.

נחום היה השופט במשפטו של שמואל. הוא לא זוכה, - נקבעה רשלנותו. כנראה שהתובע (שולה) לאחר המשפט הודיע לסאשה כי התביעה הייתה, לדעתו, בלתי מיוסדת. בזמן העברת הגדוד השני לנגב היו לשמואל, בפרק זמן מסוים, תפקידים משקיים-כספיים, ולא ברור אם העניינים התנהלן באותה תקופה בסדר, במאה אחוז. פרטים על כך אפשר לקבל אצל יוסקה. שמואל הוא בחור מוכשר. עכשיו - בקורס מ'מים.

ח. משה (בניר עם): 1. היה חשד על נהג - אברהם. הוא היה האחרון שקבל את הכסף ביום הגניבה (אמנם לא בחדר המטה). "פרצוף לא ברור". נסע באופן דחוף לבית אשל. שכ הייתה התקפה. לא היו נגדו הוכחות. נפצע בקרב. והועבר לבית החולים בילינסון.
2. היה חשד על עוזי. משה מכיר אותו מרמת יוחנן. (עוזי עזב את הקבוץ). "אולי מסוגל". הספעה שלילית של בחורתו. זקוק לעזרת הורים. לאחר כמה חדשים של אי-קבלת משכורת - נתן לאמו 20 לא"י. הופיע אצלו שעון חדש טוב. התעניינו בבנקים ועקבו אחר הבחורה. לא קבלו דבר בחקירות אלו. חסדו בקשר בין עוזי ואברהם (עוזי יצא לעזור לאברהם, מאחר שהאוטו אשר בו הוא יצא ביום הגניבה - שקע). לאחר שנשאל לגבי שמואל - אמר כי רגע אחד חשד בו שאולי לקח את הקופה מתוך הלצה. יודע שהיו לו חשבונות כספיים בלתי ברורים. כיום אין עוסקים יותר בפרשה זו.

מ ס ק נ ה :

הכרזת חקירה נוספת. על סאשה למנות אדם מיוחד אשר יתפנה לתפקיד החקירה הזו. מוכרחים לעשות הכל על מנת לגלות את האשם ולהביא אותו בפני משפט הארגון.

9. א. "כתוצאה מדין ודברים בין עובד ש"י בנגב לבין נהגו, התנפלה על הראשון קבוצת נהגים. חברי החטיבה הכוהו לעיני מפקדים שעמדו במקום. לא היה טפול בענין מטעם מי שהוא" (דוד)
- ב. קשיג הדרום: צבי אסקין, מעובדי השי בדרום, איננו מגלה טקט חברי לגבי אנשים - גם לא גילה, כנראה, טקט מספיק לגבי נהגו. לאחר מקרה המכות הצטיין הנהג - בשעת הקרב - בהבנה על שיירה.
- ג. במכתב של המועצה מ-6.2 כתוב: "מיד לאחר שאברר זאת, אענה על השאלה. מוזר שאיש השי... לא פנה באופן ישיר "בתלונה על כך".
- ד. נחום (ניר עם): המוכה לא פנה אליו. ספרו לנחום שצבי אסקין דרש מנהגו לצאת עם המכונית ממקומה בשיירה ולהתקדם. הנהג טען שבשיירה מחייבת אוהו משמעת השיירה. צבי אסקין, תוך דין ודברים, נתן מכה לנהג. אחר כך באו מכות מצד הנהג ומצד הנהגים בניר-עם.
- ה. דוד קרוץ - עובד השי (בניר עם): שמע מפס מפי צבי אסקין את הספור הבא: מפקד השיירה בקש ממנו לעבור במכוניתו א על יד השיירה. הנהג נסע באופן פרוע ולא נשמע לו. לאחר דין ודברים הכה הנהג פעמים את אסקין. אז החזיר לו אסקין. בניר עם התנפלו עליו הנהגים אשר גויסו לשם כך על ידי נהגו. המקרה נמסר לבירור לסגן מפקד הגדוד (משה ברכסמן). הנהג ידוע בחוצפתו. בשעתו "הו"ף" ~~בקיבל את~~ מהיחידה.

מ ס ק נ ה :

על סאשה לברר את המצב העובדתי - בהתאם להתחיבות במכתבו מ-6.2, ולהסיק מסקנות.

10. א. "מצרכי מזון, המוסעים לישובים בנגב ונכללים בחשוב מנות-
המזון, נזללים ע"י אנשים המלווים את השיירות" (דוד).
ב. קשיג הדרום: אין הקפדה מספקת. אנשי עסלוג' התאוננו על
כך שחסרה כמות מסוימת של חלווה.
ג. סאשה: היו מקרים בודדים, אבל העניין הוסבר ליחידות -
וחוקן.
ד. במכתב המועצה כ-6.2: ידוע לי על מקרים בודדים של אכילת
מזון בככריות זעירות, המובל לשיירות לירושלים ולנגב.
נקטנו אמצעים נגד זה, אולט ~~לקר~~ הדבר, שתופעה זו היא כללית
ומגיעה לממדי "זלילה".
ה. ברוה זו ניתנה לי גם התשובה ע"י נחום (בניר עם).

מסקנה :

מאחר שננקטו בעניין זה אמצעים, יש לראות את הפרשה
הזו מחוסלת.

11. א. "יחידות סיור בנגב, המחרימות נשק אצל ערבים, הופכות את
ההחרמות לעניין פרטי. שודדים גם סכומי כסף מאת הערבים"
(דוד).
ב. תשובת המועצה: "נשק חם המוחרם, נמסר למחסן בנגב ואני
מודיע על כך לכנסת. האנשים רשאים לקחת לעצמם רק נשק
קר. כ"כ אין לי ידיעות על מקרי שוד של כסף לצרכים
פרטיים. ידוע לי על מקרה שיחירת הבטחה מצאה, בשעתו,
במכונת משא ערבית 1500 לא"י ולא לקחה כהנהג את כספו".

- ג. קשיג הדרום: המקרים קרו לא בנגב, אלא בזמן סיורים בסביבות רחובות ע"י יהירות ח'ש. בסביבת בית חנן לקחו אקדה ואי אפשר לגלות אצל מי הוא נמצא. מקרה דומה קרה בזמן סיורים בפרדסי רחובות. כנראה - מכרו את הנשק ולקחו להם את הכסף. קרו בסך-הכל שני מקרים כאלה.
- ד. גבעתי לא ידע על המקריט.

מ ס ק נ ה :

- להסיל על גבעתי בירור נוסף של המקרים והסקת המסקנות.
12. א. "קרו מקרים של הוצאה להורג של ערבים ע"י חוליות הבטחה. לאחרונה הוצא להורג ערבי בקרבת ראשון" (דוד).
- ב. קשיג הדרום: מקרה אחד היה בדרך ראשון - מולדת ע"י החטיבה. מקרה שני - ע"י ראשון - ע"י אנשי ח'ש.
- ג. השובת המועצה: "יהידות הבטחה התחבורה קבלו פקודה שבכל מקרה של ההקפת ערבים על התחבורה העברית, עליהם לתקוף את התחבורה הערבית". "על כל מקרה כזה אנו מודיעים לכנסת אאא ואף על ההרוג בקרבת ראשון לציון (דו"ח יומי מ-22.1).

מ ס ק נ ה :

- על הלל: א. לבחון בקפדנות את ההוראות אשר ניתנו בקשר לתחבורה;
- ב. לקבוע אם הפעולות הנזכרות נעשו בהתאם להוראות האלה.

13. א. "מיחידת הח'ש מת"א שהגיעה לנגב, ערקו מספר אנשים בשל תנאי שכון ומחיה גרועים" (דוד).
- ב. קשיג הדרום: המדובר הוא ביחידת ח"ש ת"א, אשר הגיעה לניר-עם.
- ג. גבעתי: מדגיש את חוסר ההסברה והחנוך - ההכרחיים בתנאי גיוס המוני - מתוך שכבות חסרות חנוך. ^{(זאת} היא פורשה שלמה של דרישת משכרות אשר כאילו הגיעו להם, שביתות-מחאה וכו'). הענין עצמו נמסר למשפט הגדוד.

מ ס ק נ ה :

- לאחר שהענין נמסר לבירור משפטי - יש לבקש מאת גבעתי את מסקנות המשפט.
14. א. "מסביבת פ'ת מגיעות תלונות על שוד", בשם הכנסת, של רכוש ערבי בשדות, פרדסים ומחסנים. לא נעשה דבר להפסקת השוד" (דוד).
- ב. מאיר (קשיג התיכון): ישנם מקרי שוד רבים של רכוש ערבי. שותפות בין חברי ארגון לבין לא חברים; בין אכרים והפורשים - לגבי חמרי אריזה, חמרי עטיפה, צנורות ומכונות. מכרו כמות מסוימת לגד מכנס. הוא אמר שישלם לאחר שיקבל פתק מאיש ההגנה. לאחר שקבל פתק כזה - קנה ושלם.
- בענין מעורבים: שבתאי סירוטקין, אשר היה מעורב בפרשת זיוף כספים בהרצליה; באנקו; ינסל; התשואל (בנו של עורך דין התשואל), חבר הארגון; מפקד האיזור קוסמן נתבקש לברר את ענין התשואל. הודיע שהוא איננו אשם, אבל אחר כך נחשד גם הוא. ספיר, אשר נתבקש להביא את הפרשה לבית דין עירוני, לא קרא עדיין למפ'ן ולא בקש את עזרתו. לפי שעה - בית דין לא קוים.

ג. לפי הרו'חים אל השי בפרשה זו מתברר, שנעשתה כאן, בידיעת מפקד האזור וסגנו, פעולה "משקית" למען האזור ושיש יסוד גם לחשוד, שנעשו גם פעולות לתועלת פרטית בלבד.

ד. גד מכנס: לא נכנס לפרטים. דבר על חשיבות האפיטרופסות על רכוש האויב.

מ ס ק נ ה :

על הלל למנות משפט ולקרוא אליו את חברי הארגון המעורבים בדבר.

הערה: רצוי שראש עיריית פתח תקוה ישאל באופן רשמי, ע"י הלל - איזה צעדים נקט בענין זה ומה גורל המשפט העירוני נגד האשמים?

15. א. "בניר עם קרה מקרה של חקירת ערבי ע"י אנשים בלתי מוסמכים, תוך ענויים אכזריים, והוצאתו להורג תוך התעללות" (דוד).

ב. קשיג הדרום: מצאו את הערבי ע"י הגדר של סעד. איש השי בנגב (דוד קרון) עמד לנסוע ומסר אותו לחקירה לאנשי המקום. הערבי היה חשוד, אבל התנהג בגאווה. בזמן החקירה הערבי עונה. היתה התקהלות וצחוק פרוץ.

ג. במכתב המועצה מ-2.2: "הערבי מדורה על יד חברון מאת אמר שנשלח ע"י סעיד מיפו ולא הוסיף לדבר. נכון שבשעת החקירה עונה הערבי. לדעתי נהגו נכון, משום שהיה מקום לקוות להוציא ממנו ידיעות על תפקידו. אין זו תופעה רגילה שערבי בא מקרבת חברון עד לגדר של סעד. ידוע לי שבמקרים רבים גם השי נהג כך בשעת חקירות, ובמסכות שבהן נתון הנגב - על אהת כמה וכמה.

לא שאם נכון שנהרג תוך "התעללות".

ג. משה (ניר עם): הערבי טען שהלך לעזה ותעה בדרך. לפני הנסיעה אמר דוד קרון שיש להרוג אותו, אם לא ידבר. חקרו אותו אנשי ניר עם. ענו אותו. הכו ראשו בקיר. משה נתן הוראה להודיע לו לפני שהערבי יוצא להורג. הודעה כזו לא קבל לפני ההוצאה להורג. הערבי בעצמו שכב לתוך הבור, נורה וכוסה.

ד. קרון (ניר עם): לראשונה חקרו אותו בסעד (המוכתר), אח"כ הביאו אותו לניר עם. בסעד הכו אותו, אבל מבחנה כללית הוא היה עדיין "בסדר". קרון נסע ומסר את העניין למשה ברכמן. קרון אמר, שאם הערבי לא ידבר, ואם מצבו לאחר החקירה יהיה קשה - יש להרוג אותו. החקירה התנהלה ע"י אנשים שונים ומקריים מניר עם. חבל פעיל בחקירה לקח [REDACTED] של המשק. היו ענויים קשים (צבתו בפלייר את אבר המין). אחרי המקרה דבר קרון קשות עם האנשים מניר עם.

מ ס ק נ ה :

על הלל למנות משפט ולהביא לפניו את האחראים לחקירה הבלתי מוסמכת והאכזרית.

פרק ב' : עובדות נוספות

- א. 1. גניבה בבית סגן מושל המחוז בשרונה.
2. הוצאת בננות בכח ובשם ההגנה (שלמה קוסייב, רח' צ' לנוב 24).
3. פציעת ערבי בפתח תקוה (יהושע כהן, קפה שרון, רח' שטמפר).

4. קשרים בין מפקדי הארגון ובין אנשי אצל. (חומר של שי) - פ"ת.
5. הוצאת מוטורים וחלקי מכונות מהערוכה.
6. נסיון שוד בפרדס ערבי ליד כפר אז"ר.
7. הריגת הפולני קרפוביץ פיוטרו מפ"ת.
8. תפיסת עדר ערבי על ידי מחלקת הח"ש בכפר-הס.
9. סחיטת כספים בשם ההגנה.
10. שוד מכונית של סוקוני ואקום.
11. שוד בקמפ הצבאי בנתניה לפני העברתו לרשות יהודית מוסמכת. (חומר בכתב של שי).
12. רוחים פרטיים בזמן קניות למען הארגון (פרטים אצל ברוך)
13. הפקעת סחורות ערביות בנמל ובמחסנים. רכוש של ערבים בכלל ושל ערבים יידיים בפרט (גד מכנס מוסר על פרדס ערבי כזה ע"י הרצליה)
14. החרמה שרירותית של כבשים ותבן של ערבים ע"י אנשי משמר הנגב (לפי ספורו של דוד קרון). שיחת הקבוץ דנה במקרה וגינתה אותו.
15. התנהגות גסה של קציני מטה בריגדת הח"ש בנתניה. (השתכרות והתנהגות בלתי נאה במקום פומבי. קפה פנתי - 10.2)

ב. לא נכנסתי לבירור מפורט של העניינים, אשר נמסרו לי, נוסף לרשימה שצורפה לכתב המנוי. חשבתי לנכון לרשום אותם ולהפנות אליהם את חשומת לבו של הרמ"א, על מנת שידרוש: א. הקירה נוספת, במדה שלא נחקרו עד כה; ב. יעמיד את האשמים לדין. לא רשמתי כאן את העובדות או הבעיות אשר נחקלתי בהן, תוך הקירותי, ואשר הנן חשובות לכשלעצמן, אלא שלא נכללו בתחומי הקירותי: שאלות הנהג בכלל, כללי הזהירות, מוסר היחסים בין חברים וחברות, האשמות נגד לא-חברי ההגנה, קבוצות הפורשים ועוד.

פרק ג' : שאלות כלליות

1. א. איך למנוע התפשטות ההתפרעות? איך להתגבר עליה?

ע"י הגברת הפעולה החינוכית-ההסברית בארגון.

ע"י מופת המפקדים.

ע"י ידיעת חבר המפקדים - ששמירת הרמה המוסרית-האידיאית של הארגון היא אחד מתנאי הצלחת מלחמתנו, והצלחתם בתפקיד.

ע"י פעולה השכלתית מכוונת בקרב המגויסים.

ע"י דאגה חמורה לאמנה למגויסים ולמשפחתו.

ע"י חנוך לכבוד חיי האדם.

ע"י שמירת אפיה החלוצי של ההגנה.

נחון מרכז לחנוך, הסברה והדרכה של ההגנה.

ב. ע"י פרוצדורה משפטית בהירה ויעילה.

2. במה מותנית בהירות ויעילות הפרוצדורה המשפטית?

א. במסירת נקבלת אינפורמציה מדויקת על הפשע.

ב. באפשרות בירור מהיר וכל-צדדי של התלונה.

ג. בקיום מען אשר יטפל מיד בתלונה. ובהבאתה לדין - באם יהא צורך בכך.

ד. בקיום הקיין של המשפט.

כפי שנמסר לי ע"י הח' יוסף יזרעאלי, מכינה ועדה מיוחדת של המ'א

חוקה משפטית זאינני רוצה להכנס לתחום סמכותה. הנני רוצה לציין

רק שפאטאצאצא מסמר בעיות, שנחקלתי בהן תוך הקירתי: חלק חשוב

של אינפורמציה משטח ההתפרעות הפנימית, קבלתי מאנשי השי. אבל,

א. הם סבורים שאין שטח זה שייך לתפקידם; ב. המפקדים רואים באי-

רצון התערבות של מעצמה זרה בחיי היחידות. אני מציין, עם זאת,

את עירותם של כל אנשי השי שנפגשתי בהם ומדת הדאגה שגלו לרמה החברותית

הנאותה של הארגון. אמנם, כמה מההגדרות וההאשמות שהביאו אנשי השי

נראו בעיני כמוגזמות, אולם עצם העלאתן תביא - ובמדה מסוימת כבר הביאה

- תועלת.

חשיבות מכרעת נודעת, בפרוצדורה המשפטית, לחקירת העובדות; חקירה זו דורשת, לא רצון טוב בלבד, כי אם גם התמחות מסוימת; קיימים "מקרי גבול", שבהם מעורבים חברי ארגון ושאינם חברי ארגון; א. מתוך כך הנני נוטה, להצאא לגבי אשטח החיים הפנימי של הארגון, למנגנון מודיעין וחקירה מעורב - מאש מאנשי הפקוד ואנשי השי. אין, לפי שעה, צורך, במנגנון מיוחד ונפרד בשטח זה.

ב. נוכח עובדות של חקירה בלתי מוסמכת, (בעקר של ערבים), על הפ. העליון לדאוג להוראות מפורשות וחמורות, אשר תמנענה כל אי-הבנה בשטח זה.

האינפורמציה המגיעה, בצנורות שונים, היום (דרך השי, דרך הפקוד, חלונות של פרטים) איננה נכנסת לאפיק ארגוני אחד וברור. הבאת אדם למשפט או אי-הבאתו יכולים להיות פרי של מקרה. הכרחי, לכו, ליצור ג. מיד את משרת התובע הכללי של הארגון, אשר יהיה אחראי: א. להפעלת מנגנון החקירה; ב. להבאת העניינים למשפט.

ד. הכרחי ארגון משפטי קבוע של ההגנה, הפועל לפי כללים אחידים.

ה. הכרחי להדגיש, בצורה בהירה ותקיפה, ששום פסק דין מות איננו יכול להיות מבוצע בדרך של משפט אדמיניסטרטיבי, ללא החלטה מוסמכת של בית דין ההגנה.

ו. את עקרונות התחוקה המשפטית, ובאופן מיוחד, את שאלת פסקי דין מות, יש להביא לאדיון עקרוני בועד הבטחון.

ז. יש לדרוש מאת הנהלת הועד הלאומי והנהלת הסוכנות היהודית קביעת חקנות לפקוח צבורי על הרכוש הערבי הנמצא בתחום השלטון היהודי.

פרק ד': כתב המנוי וסדר עבודתי

א. בתור חבר ועד הבטחון - הייתי סבור, שמנויי צריך לבוא לאשורו של ועד הבטחון. אבל מתוך החשבת הענין ואי-רצון לבזבז זמן על ויכוחים פרוצדורליים, קבלתי את המנוי של יושב ראש הועד, מבלי אשור מוקדם של הועד.

ב. הוגש לי חומר בכתב על ידי שי - וכאמצעות נחמיה - על ידי הפקוד.

ג. חקרתי את החברים הבאים:

1. איסר - מ'מ ראש השי
2. יוסף - קשיג תל אביב
3. בנימין - קשיג דרום
4. מאיר - קשיג תיכון
5. דוד - איש השי בנגב
6. ג'ימס - מפקד תל אביב
7. שמעון - מפקד צהאצאח חטיבת הח'ש בדרום
8. יגאל - מפקד החטיבה
9. נחום - מפקד הנגב
10. משה נ. - מפקד גדוד החטיבה החונה בנגב
11. אליעזר - גזבר החטיבה
12. ברוך - חבר המ'א, גזבר
13. יוסף י. - חבר המ'א, יו"ר הועדה המשפטית של המ"א.
14. גד מ. - חבר המ'א, (לשאלת הרכוש הערבי)
15. מיכאל - מרכז גוש הנגב.

ד. אני מציין את העזרה היעילה, אשר הוגשה לי, בזמן חקירתי, ע"י הח' נחמיה.

ה. הנני מבקש להמציא העתקים של התזכיר המצורף בזה, לשם עיון ובצוע: לרמ"א, לרמטכ"ל, למפ' הפלמ"ח, לראש השי.

ו. מצורף: תיק ובו כל התעודות (השגיעו לידי במשך זמן חקירתי).

1.3.48

י"ג י"ג

יעקב ריפטיין.